

i Territoriet og faae det undersøgt der. Det er det, som denne Kvinde har gjort; hun er med Fare for sit Liv gaaet ud for at undersøge disse Forhold, og hun har gjort sine Erfaringer bekendt for det danske Folk, ikke blot ved Artikler, men ogsaa ved Foredrag, som hun er reist rundt og har holdt i Landet. Hun er nu gammel og svagelig paa mange Maader og er stærkt anbefalet, ikke alene af Lægerne, som sige, at hun er gammel og svagelig, men ogsaa af Andre. Jeg skal nævne 2 Anbefalinger, og naar jeg nævner disse to Navne, tror jeg, at begge Sider i Thinget ville blive tilfredsstillende. Af disse Mænd, som særlig have anbefalet dette Andragende og vedlagt Anbefalinger for hende, er den ene Dr. Bloug og den anden Bager Marstrand, som jo ogsaa er en bekendt Mand her i Byen. Disse to Modsetninger har jeg nævnt, fordi jeg for mit Bedkommende ikke ønsker i min Motivering at blande nogenjomhelst Politikk ind, ligesaa lidt som Udvalget gjør det, forsaavidt som vi end ikke vide, om Marie Solter hører til Venstre eller Høire; det kjender jeg ikke Noget til. Men hun er i alt Fald anbefalet baade fra Bloug og fra Marstrand, der begge paa det Barmeste anbefale, at der bliver taget Hensyn til hendes Andragende. Nu veed jeg ikke, hvorledes den høitærede Minister vil stille sig til dette Andragende; vi vide jo altfor vel, at naar et Andragende er henvist, have vi ingen Midler til at faae Ministeren til at efterkomme Indstillingen, naar han ikke selv vil, medmindre Sagen var saa alvorlig, at vi vilde optage den paa en Position paa Finantsloven. Udfaldet vil altsaa afhænge en Del af, hvorledes den høitærede Minister vil stille sig til denne Sag. Foreløbig skal jeg med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale, at dette Andragende henvises til den ærede Kultusminister.

Dinesen: Forholdene ere som bekendt saadanne, at man ikke har Anledning til at knytte nogen Bemærkning til de Andragender, der ikke ledjages af Indstillinger, saa jeg er ikke i Stand til at omtale Andragendet under Nr. 35, der gaar ud paa at søge et Tilskud til Opførelsen af en Kirkebygning i Bestjylland, uagtet jeg ikke skjønner rettere end, at man fra dette Things Side behandler disse Andragender noget haardere end hensigtsmæssigt og rigtigt. Jeg skal derfor kun indskrænke mig til ganske kortelig at sige, at jeg hører til det Flertal, der foreslaar Andragendet under Nr. 38 fra Marie Solter henvist til Kirke- og Undervisningsministerens Overveielse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. (Scavenius): Jeg for mit Bedkommende har Intet imod, at dette Andragende bliver henvist til mig, og forsaavidt det kom an paa mig alene, hvilket det iøvrigt ikke gjør, skulde jeg stille Forslag i den Retning, som Flertallet synes at ønske. Men det følger af sig selv, at jeg ikke kan udtale noget aldeles Bestemt om denne Sag, thi jeg maa forhandle med Finantsministeriet om Sagen, inden jeg selv er i Stand til at stille Forslag for det høie Thing.

Clausen: Jeg er i den Stilling, at jeg ikke hører til det Flertal, der indstiller dette Andragende, jeg er nærved at tro, at dersom der var blevet foretaget en almindelig Afstemning i Finantsudvalget, hvad der ikke blev, vilde det maaske have været tvivlsomt, om der virkelig var blevet Flertal; i alt Fald hørte jeg Andre foruden mig, der ogsaa toge Afstand fra at indstille dette Andragende til Ministeren. Hvad er det, det gaar ud paa? Hvad har denne Dame udrettet, som har en saadan Fortjeneste, at man skulde yde hende en aarlig Understøttelse? Det ser jeg ikke. Hun har, oplyses der, holdt en Del Foredrag og udført en Del literært Arbejde. Hun har opholdt sig i Amerika, hvor hun ved Foredrag har virket for Kjendskab til vore nordiske Forhold og til Forstaaelse af dem. Lad mig sige, at jeg tror, det har kun kunnet være meget lidt, hun har kunnet virke i den Henseende derovre. Vi have saa mange Landsmænd og Landsmandinder derovre og saa mange baade Nordmænd og Svenske, og vi have en skandinaviske Presse, og det er dog vistnok utvivlsomt, at den vil være ganske anderledes i Stand til at udbrede Kjendskab til nordiske Forhold end en fremmed, ukjendt Dame, der holder Foredrag i det store Land, snart paa et Sted, snart paa et andet Sted. Men det er nu just ikke derfor, at man egentlig forlanger, at Ministeren skal yde hende en Understøttelse; det er væsentlig i Betragtning af den Fortjeneste, hun har af Mormonskismens Modarbeidelse, idet det oplyses, at hun har været i Mormonstaten i nogle Aar. Men det oplyses ikke, hvad der har bragt hende derover. Der er mange Mennesker, der have meget stor Interesse af at komme udenfor Hjemmet og se fremmede Lande og fremmede Forhold osv. Det kunde jeg ogsaa have lyst til. Jeg kunde have lyst til at rejse baade det ene og det andet Sted og studere. (Verg: Til Mormonstaden!) Ja, maaske ogsaa til Mormonstaten for at studere disse Forhold. Men selv om jeg saa kom tilbage og